tõstmises, poksis, käsipallis, jalgpallis, veespordis, tennises; peale nende teotsevad noorte- ja võimlemisjuhid; e) asutati Eesti Spordi Keskliidu juurde osakond „Eesti Spordi Keskliidu noored"; f) anti toetusi spordiväljakute ehitamiseks ja parandamiseks; g) kehakultuuri arendamiseks loodi riigi ja seltskonnaga suurem kontakt.

Peale selle Keskliit asus Kadrioru staadioni tribüüni ümberehitamisele ja jõudis Tallinna linnaga leppele spordihoone ehitamiseks antava maa-ala asjus.

Väljaspool Keskliidu tegevust on märkida järgmisi tähelepandavaid edusamme kehakultuuri arendamise alal:

Haridusministeerium pani koolides maksma õpilaste kehalise arenemise lehe täitmise normid, mis näevad ette ka spordialade viljelemist ja katseid sel alal.

Haridusministeerium avaldas trükis A. Kalamehe „Algkooli kehakasvatuse käsiraamatu", millest igale koolile üle riigi saadeti üks eksemplar. Ühise käsiraamatu tõttu on eeldusi kehakultuuri taseme tõstmiseks kõigis kooles.

Peeti ülemaaline algkooliõpetajate kehakasvatuse kongress Tallinnas.

Tütarlastele - keskkooliõpilastele lubati Tartu arstide nõupidamise tulemusena Tartus jälle spordialadel võistelda, kuna see vahepeal oli keelatud.

II. **Olümpiamängud** Olümpiamängude üle avaldatakse maailma ajakirjanduses arvamust, et nende kava on paisunud liiga suureks, et seda tuleb lihtsustada ja osavõtjate arvu vähendada. On suurenenud vaade ja arvamus, et olümpiamängudest peaksid osa võtta saama ka elukutselised sportlased. See aga ähvardab õõnestada spordi ideelist alust, kus sportlased muutuvad kasvatatavate võidusõiduhobuste taolisteks. Sport muutub siis eesmärgiks omaette ja lakkab olemast tervise ja kasvatuse vahendiks. Treeningulaagrid võimaldavad niisugust elukutselisuse harrastamist. Otse kummalisena ja jalustrabavana tundub, kui olümpiamängude isa ning teostaja Pierre de Coubertin ütleb olümpiamängude amatörismi kohta: „Mis puutub amatörismi, siis ei ole see minu poolt iialgi olnud hinnatud mängude põhiprintsiibina. Amatörism on inglaste väljamõeldud mõttetu lugu. Amatörism ei ole olümpiamängude funktsioon." Nii on selge, et tulevikus, võib-olla juba õige peatselt, elukutselisus (s. o. sportimine raha eest olümpiamängudele valmistumiseks) võtab maad; sportlased niisugusel korral teatud määral riigistatakse. Ja on arvata, et

Eesti kroonika 1936, lk. 60